

32001L0051

L 187/45

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

10.7.2001

DIRECTIVA 2001/51/CE A CONSILIULUI
din 28 iunie 2001
de completare a dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului
Schengen din 14 iunie 1985

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 61 litera (a) și articolul 63 alineatul (3) litera (b),

având în vedere inițiativa Republicii Franceze ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Pentru combaterea eficientă a imigrației ilegale, este important ca toate statele membre să-și creeze un dispozitiv de stabilire a obligațiilor operatorilor de transport care îi transportă pe resortisanții străini pe teritoriul statelor membre. În afară de aceasta, pentru a asigura o mai bună eficacitate a acestui obiectiv, este necesară armonizarea, pe cât posibil, a sancțiunilor financiare prevăzute în prezent de statele membre în caz de nerespectare a obligațiilor de control care le revin operatorilor de transport, luând în considerare diferențele dintre sistemele și practicile juridice ale statelor membre.
- (2) Prezenta măsură se înscrie într-un dispozitiv de ansamblu de control al fluxurilor migratoare și de combatere a imigrației ilegale.
- (3) Aplicarea prezentei directive nu aduce atingere angajamentelor ce decurg din Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.
- (4) Libertatea statelor membre de a menține sau introduce măsuri sau sancțiuni suplimentare pentru operatorii de transport nu trebuie să fie afectată, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul prezentei directive.
- (5) Statele membre ar trebui să se asigure, în cazul intentării unor acțiuni împotriva operatorilor de transport care pot avea ca rezultat aplicarea de sancțiuni, că dreptul la apărare și dreptul la căi de atac pot fi exercitate în mod efectiv împotriva unor astfel de decizii.
- (6) Prezenta directivă reprezintă o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen, în conformitate cu Protocolul de integrare a acestuia în cadrul Uniunii Europene, definit în Anexa A la Decizia 1999/435/CE a Consiliului din 20 mai 1999 privind definirea *acquis*-ului Schengen în scopul stabilirii, în conformitate cu dispozițiile relevante din Tratatul de instituire a Comunității Europene și din Tratatul privind

Uniunea Europeană, a temeiului juridic pentru fiecare dintre dispozițiile sau deciziile care constituie *acquis*-ul ⁽³⁾.

- (7) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit a notificat, prin scrisoarea din 25 octombrie 2000, dorința sa de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei directive.
- (8) În conformitate cu articolul 1 din protocolul menționat anterior, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive. În consecință, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat anterior, dispozițiile prezentei directive nu se aplică Irlandei.
- (9) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive și, prin urmare, nu are nici o obligație în temeiul acestora și nici nu face obiectul aplicării sale. Având în vedere faptul că prezentul instrument reprezintă o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen în temeiul dispozițiilor Titlului IV din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 5 din protocolul menționat anterior, în termen de șase luni de la data adoptării de către Consiliu a prezentei directive, dacă o transpune sau nu în legislația sa internă.
- (10) În ceea ce privește Republica Islanda și Regatul Norvegiei, prezenta directivă reprezintă o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen în sensul Acordului încheiat la 18 mai 1999 între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ⁽⁴⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă are ca obiectiv completarea dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985, semnată la Schengen la 19 iunie 1990 ⁽⁵⁾ (denumită în continuare „Convenția Schengen”) și precizarea anumitor condiții de aplicare.

⁽¹⁾ JO C 269, 20.9.2000, p. 8.

⁽²⁾ Aviz emis la 13 martie 2001 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 3.

⁽⁵⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 1.

Articolul 2

Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a se asigura că obligația operatorilor de transport de a asigura returnarea resortisanților țărilor terțe în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) litera (a) din Convenția Schengen se aplică și în cazul în care intrarea unui resortisant al unei țări terțe aflat în tranzit este refuzată dacă:

- (a) operatorul de transport care trebuia să-l transporte în țara de destinație refuză să-l imbarce sau
- (b) autoritățile statului de destinație i-au refuzat intrarea și l-au trimis în statul membru prin care acesta a tranzitat.

Articolul 3

Statele membre iau măsurile necesare pentru a impune operatorilor de transport care nu sunt în măsură să asigure returnarea unui resortisant al unei țări terțe căruia îi este refuzată intrarea obligația de a găsi imediat mijlocul de returnare a acestuia și de a suporta cheltuielile respective, sau, în cazul în care returnarea nu se poate face imediat, de a suporta cheltuielile legate de șederea și de returnarea resortisantului țării terțe în cauză.

Articolul 4

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că sancțiunile aplicabile operatorilor de transport în temeiul articolului 26 alineatele (2) și (3) din Convenția Schengen sunt cu efect de descurajare, efective și proporționale și că:

- (a) fie cuantumul maxim al sancțiunilor financiare aplicabile nu este mai mic de 5 000 EUR sau decât echivalentul valorii respective în monedă națională la cursul publicat în Jurnalul Oficial la 10 august 2001, pentru fiecare persoană transportată sau
- (b) cuantumul minim al sancțiunilor respective nu este mai mic de 3 000 EUR sau decât echivalentul valorii respective în monedă națională la cursul publicat în Jurnalul Oficial la 10 august 2001, pentru fiecare persoană transportată sau
- (c) cuantumul maxim al sancțiunii aplicate ca sumă forfetară pentru fiecare încălcare nu este mai mic de 500 000 EUR sau decât echivalentul valorii respective în monedă națională la cursul publicat în Jurnalul Oficial la 10 august 2001, indiferent de numărul persoanelor transportate.

(2) Alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere obligațiilor ce le revin statelor membre în cazul în care un resortisant al unei țări terțe solicită să beneficieze de protecție internațională.

Articolul 5

Prezenta directivă nu împiedică statele membre să adopte sau să mențină împotriva operatorilor de transport care nu respectă obligațiile ce le revin în conformitate cu articolul 26 alineatele (2) și (3) din Convenția Schengen, precum și cu articolul 2 din prezenta directivă, și alte măsuri de sancționare, precum imobilizarea, instituirea sechestrului și confiscarea mijlocului de transport sau suspendarea temporară ori retragerea autorizației de exploatare.

Articolul 6

Statele membre se asigură că actele lor cu putere de lege și actele lor administrative prevăd drepturi efective la apărare și la căi de atac pentru operatorii de transport împotriva cărora s-a intentat o acțiune în vederea aplicării de sancțiuni.

Articolul 7

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 11 februarie 2003. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Prezenta directivă intră în vigoare după treizeci de zile de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptată la Luxemburg, 28 iunie 2001.

Pentru Consiliu

Președintele

B. ROSENGREN